

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Α'

15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1923

ΑΡΙΘ 16

ΔΕΝ ΤΑΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΜΕΝ !

Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τῆς «Ἐκκλησίας» ἀντικειμενικῆ ἐξιστορήσει τῶν κατὰ τὸ ἐπ' ἐσχάτων ἀναφυρῶν ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα προὐκάλεσεν, ὡς εἰκός, βαθεῖαν αἰσθησιν καὶ συγκίνησιν εἰς πάντας τοὺς κοινωνικοὺς κύκλους, πανταχοῦ δὲ ἐσχολιάζετο καὶ σχολιάζεται, βεβαίως ὄχι εἰς βάρος τῆς Ἐκκλησίας. Ἀπ' ἐναντίας αἱ ποικιλαχῶς ἐξακολουθοῦσαι ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τῆς νομίμου κατοχυρώσεως τῶν στοιχειωδεδεσμάτων δικαιωμάτων τῆς Ἐκκλησίας ἀποτελοῦσιν ὁμόθυμον καταδίκην τῶν αὐθαιρέτων μεθόδων καὶ μέτρων, δι' ὧν οἱ ἐκάστοτε πολιτικοὶ παράγοντες μειοῦσι τὸ κύρος, τὴν αὐθεντίαν καὶ τὸ γόητρον αὐτῆς. Κατὰ τοσοῦτο δὲ μειζῶν ἀποβαίνει τοῦ εὐσεβοῦς ἑλληνικοῦ λαοῦ ἡ κατάπληξις καὶ ἡ θλίψις, καθ' ὅσον ἐν τῇ συνειδήσει αὐτοῦ ὠρίμασεν ἤδη ἡ ἰδέα τῆς χειραφετήσεως τῆς Ἐκκλησίας, πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ὑψηλῆς αὐτῆς ἀποστολῆς. Ἀλλὰ καὶ σήμερον συνεχίζεται ἡ ἀπὸ ἐνενηκονταετίας στάσις τῆς Πολιτείας ἀπέναντι τῆς Ἐκκλησίας, δι' ἧς παρακωλύεται ἡ ἀνάδειξις αὐτῆς ὡς αὐτοτελοῦς ὀργανισμοῦ, ἐλευθέρως ἐν τῷ καθαρῶς ἐκκλησιαστικῷ κύκλῳ δρῶντος, ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Κοινωνίας.

Ἀτενίζομεν πρὸς τὰς σχέσεις, τὰς μεταξὺ τῆς Πολιτείας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ δὲν ἀναγνωρίζομεν οὔτε τὴν πρώτην, οὔτε τὴν δευτέραν. Ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία εἶνε τάχα τὸ κατὰ τὸ Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος ἀντιπροσωπεῦον τὴν βούλησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ συγκρότημα ; Ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία εἶνε τάχα ἡ ἔφορος τῆς πιστῆς καὶ ἀπαρεγκλίτου ἐφαρμογῆς

τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος καὶ ὁ ἐκφραστὴς τῆς συνειδήσεως καὶ τῶν αἰσθημάτων τῶν Ἑλλήνων ; Ἀλλ' ἡμεῖς γνωρίζομεν ἓνα Ἑλληνικὸν λαὸν βαθύτατα εὐγνώμονα πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν του καὶ τὸν Κληρὸν του, διότι δουλωθέντα καὶ ταπεινωθέντα καὶ λιποψυχήσαντα αὐτὴ τὸν ἐγαλούχησε, τῷ περιέσωσε τὸν ἐθνισμόν καὶ τὴν γλῶσσαν, αὐτὴ τὸν ἐδίδαξε, τὸν ἐρώτισε, συνεκράτησε τὴν συνείδησίν του τὴν ἐθνικὴν καὶ τῶν πατέρων του τὴν ἄμωμον πίστιν, αὐτὴ τὸν ἐνεψύχωσε, τὸν ἐθέρμανεν ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῆς τὰς μητρικὰς, αὐτὴ προεκινδύνευσεν διὰ τὴν τὸν σῶσιν, —καὶ τὸν ἔσωσε, καὶ τὸν ἐφρονήματισε, καὶ ἐκαλλιέργησε τὸ αἶσθημα τῆς ἐλευθερίας ἐν τῇ ψυχῇ του, καὶ ἔδωκε τοὺς πατριάρχας τῆς καὶ τοὺς ἀρχιερεῖς τῆς καὶ τοὺς κληρικούς τῆς εἰς τὴν ἀγχόνην, εἰς τὸν πνιγμόν, εἰς τὸ φάσανον καὶ εἰς τὰ ἄλλα τὰ μαρτύρια τὰ ἀλάλητα, διὰ τὴν ἀπολαύσῃ μίαν ἡμέραν ἐλεύθερον. Καὶ γνωρίζομεν ἓνα Ἑλληνικὸν λαὸν θέλοντα τὴν Ἐκκλησίαν του ὑψηλά, τὸν Κληρὸν του μεμορφωμένον, οικονομικῶς ἐπαρκῆ, ἠθικῶς ἰστάμενον εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς του, σοφὸν ἐν τῇ κυβερνήσει καὶ διδασκτικὸν ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος καὶ συμβουλευτικὸν ἐν τῇ ἀναστροφῇ, ὑπόδειγμα, συλλήβδην, καὶ σοφίας καὶ ἀρετῆς.

Ἀλλὰ ποία ἀντιστοιχία δύναται νὰ ὑπάρξῃ μεταξὺ τῶν πόθων καὶ τῆς βουλήσεως καὶ τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀφ' ἐνός, καὶ τῶν πράξεων τῆς Πολιτείας τῆς Ἑλληνικῆς ἀφ' ἑτέρου, ὅταν ἡ τελευταία ταπεινώνη ὅ,τι θέλει νὰ σέβηται ὁ λαός, ὅταν ἀδιαφορῇ πρὸς τὸ παλλάδιον τῆς ἐθνικῆς εὐλαβείας, ὅταν παραβαίνῃ καὶ καταστρατηγῇ τὰς συνταγματικὰς διατάξεις, τὰς σεβομένας τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας ὡς νόμους τῆς Πολιτείας, ὅταν ἀφαιρῇ

ἀπό τῆς Ἐκκλησίας πᾶν μέσον, τὸ ὁποῖον θὰ συνετέλει εἰς τὴν μὀρφωσιν καὶ τὴν ἠθικὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν συντήρησιν τοῦ Κλήρου ;

Καὶ δύναται τάχα ὑπὸ τοὺς ὅρους τούτους νὰ ἀποκαλῆται «αὐτοκέφαλος» ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ; Εἶνε βεβαίως «ἐκκλησιαστικῶς» αὐτοκέφαλος ἐν τῇ ἐννοίᾳ ὅτι ἀπὸ οὐδεμιᾶς ἄλλης ἐξαρτᾶται Ἐκκλησίας καὶ τελεῖ ἰσότημος πρὸς τὰς λοιπὰς ἀνεξαρτήτους ἀδελφὰς ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας. Ἀλλὰ τί εἶνε ὁ σχεδὸν ἀσήμαντος οὗτος τύπος ἀπέναντι τῆς σημαντικωτάτης οὐσίας, καθ' ἣν ἀπὸ τῶν πραγμάτων καταμαρτυρεῖται ὅτι τῆς Ἐκκλησίας κεφαλὴ εἶνε τὸ Κράτος, διότι τελεῖ ὑπὸ τὰ νεύματα τοῦ Κράτους, διότι πανταχόθεν ὑπὸ τοῦ Κράτους δεσμεύεται, διότι παρὰ τοῦ Κράτους ἀφαιρεῖται τὰ δικαιώματά της, τὸ Κράτος σφετερίζεται τοὺς πόρους καὶ τὴν οὐσίαν της, τὸ Κράτος παραλύει τὴν ζωὴν της, τὸ Κράτος τὴν πεδοῖ εἰσβάλλον μέχρι καὶ τῶν ἀδύτων της, ἀφοῦ περιφρονεῖ καὶ καταπατεῖ τοὺς κανόνας τοὺς ἱεροῦς, καθ' οὓς διέπεται καὶ ρυθμίζεται ὁ βίος τῆς Ἐκκλησίας ; Πῶς τοιαύτη Ἐκκλησία νὰ ὀνομασθῇ «αὐτοκέφαλος», ἀφοῦ τῆς Πολιτείας ὁ ἐγκέφαλος καὶ ἡ βούλησις ζητεῖ νὰ κρατῇ τὰ νήματα τῆς ζωῆς καὶ κινήσεώς της ;

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας πῶς νὰ ἀναγνωρίσωμεν τὸ Κράτος τὸ Ἑλληνικὸν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ πραγματικῇ των μορφῇ ; Οὐδὲν Κράτος ὀφείλει τόσα εἰς Ἐκκλησίαν ὅσα τὸ Ἑλληνικὸν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ ὁμως αἰ μὲν Ἐκκλησίαι τῶν γειτόνων κρατῶν, χειραφετημέναι ἤδη, οὐ μόνον ἐλευθέρως καὶ ἀκωλύτως ἀναπτύσσουσι τὸν βίον των καὶ ἐκπληροῦσι τὸν προορισμὸν των, ἀλλὰ καὶ πολλοῦ τοῦ σεβασμοῦ ἀπολαύουσιν ἀπὸ μέρους τῆς Πολιτείας των καὶ παντοιοτρόπως διευκολύνονται ὑπ' αὐτῆς ἐνῶ ἡ δῆθεν «αὐτοκέφαλος» Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καθ' ὄλον τὸν ἐνενηκονταετῆ αὐτῆς βίον ἀγωνίζεται νὰ περισώσῃ τὴν αὐτοτέλειαν αὐτῆς, τὸ δὲ χάρις εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς Ἐκκλησίας πε-

ρισθῆν Ἑλληνικὸν Κράτος προσπαθεῖ πῶς νὰ μειώσῃ καὶ αὐτὰ ἐτι τὰ στοιχειωδέστατα ἐπὶ τοῦ βίου της κανονικὰ δικαιώματα !

ΤΑ ΙΕΡΑ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ

Ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Σκοπέλου κ. Γεννάδιος ἀνασκοπῶν ἐν τῇ «Ἐκκλησ. Ἀληθείᾳ» τὰς ἐπαλλήλους φάσεις τοῦ ἐν Παλαιστίνῃ προσκυνηματικοῦ καθεστώτος, ἐπάγεται τὰ κατωτέρω ἐν σχέσει πρὸς τὴν σύγχρονον θέσιν τοῦ προσκυνηματικοῦ ζητήματος :

Ὁ εὐρωπαϊκὸς πόλεμος ἀνέστρεψε τὴν ἐν τῇ Παλαιστίνῃ πολιτικὴν καταστάσιν καὶ ἐπανέφερεν ἐπὶ τοῦ τόπου τὸ ζήτημα τῶν ἱερῶν προσκυνημάτων. Ἡ Τουρκία καὶ διὰ τῆς συνθήκης τῆς Λωζάννης στερεῖται παντὸς δικαιώματος ἐπὶ τῆς Παλαιστίνης. Ἡ Ρωσσία, ἄλλοτε πρόθυμος προστάτης τῶν ἐπὶ τῶν ἱερῶν προσκυνημάτων τῆς Παλαιστίνης δικαίων τῶν ὀρθοδόξων, ἀπεσύρθη τῆς σκηνῆς κατὰ τὴν τῆς μεγάλης πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς ἐπαναστάσεως. Τὸ προτεκτοράτον ἐπὶ τῆς Παλαιστίνης, μεταβληθὲν κατοπιν εἰς ἐντολήν (mandat), ἐδόθη ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Κατὰ Ἰουλίον τοῦ 1922 ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν ἀπεδέχθη τὴν ἐντολήν ταύτην. Τὸ 14 ἄρθρ. τῆς ἐντολῆς, δημοσιευθείσης τῇ 22 Ἀγούστου 1922 ἐν Γενεύῃ, ἔχει οὕτω «εἰδικὴ ἐπιτροπὴ θὰ διορισθῇ ὑπὸ τῆς ἐντολοδόχου Δυνάμεως ὅπως μελετήσῃ, καθαρῶς καὶ διακανονίσῃ ὅλα τὰ δικαία καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τὰς σχετικὰς πρὸς τοὺς Ἰ. Τόπους ὡς καὶ τὰς διαφορὰς θρησκευτικὰς ἐν Παλαιστίνῃ Κοινοτήτας. Ὁ τρόπος τοῦ διορισμοῦ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ σχηματισμὸς τῆς καὶ τὰ καθήκοντά της θὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν (τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Κ. Ε.) καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν θὰ διορισθῇ καὶ δὲν θὰ ἀναλάβῃ καθήκοντα πρὸ τῆς ἐγκρίσεως ταύτης.

Ἐναντίον τῆς διατάξεως ταύτης διεμαρτυρήθη ὁ πάπας διὰ νότας διπλωματικῆς ἐπιδοθείσης εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν τῇ 22 Ἰουλίου 1922 Γαλλία, Ἰταλία, Ἰσπανία καὶ Βέλγιον ὑπεστήριξαν τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ πάπα. Ἀπεφασίσθη νὰ ἀναβιωρῆθῃ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἄρθρον. Τῇ 31 Ἀγούστου ἡ Βρετανικὴ Κυβέρνησις παρουσίασε σχέδιον, κατὰ τὸ ὁποῖον θὰ κατηρτίζετο ἐπιτροπὴ ἔχουσα ἀντιπροσώπους Χριστιανούς, Μουσουλμάνους καὶ Ἰουδαίους ὑπὸ τὴν προεδρίαν ἑνὸς Ἀμερικανοῦ προτεκτόντου μὴ ἀποκλίνοντος εἰς οὐδεμίαν ὀρισμένην χριστιανικὴν ὁμολογίαν. Δια τὰς ὑποθέσεις τὰς ἀφ' ἑρῶσας τὸν ἕνα μόνον ὄμιλον θὰ διωρίζοντο τρεῖς ὑποεπιτροπαὶ (sous-commissions)—χριστιανική, μουσουλμανική, Ἰουδαϊκή,—ἡ χριστιανικὴ ὑποεπιτροπὴ θὰ περιελάμβανε τρεῖς καθολικούς, τρεῖς ὀρθοδόξους, ἕνα Ἀρμενιον καὶ ἕνα Ἀρμενιον ὑπὸ Γάλλον πρόεδρον. Τὸ Βατικανὸν διεμαρτυρήθη καὶ κατὰ τοῦ γένου τούτου

σχεδίου, θεωρήσαν τὴν ἀντιπροσωπείαν τῶν καθολικῶν συμφερόντων ὄχι ἀνταξίαν τοῦ παγκοσμίου καθολικοῦ ὄγκου. Αἱ ἴδιαι Δυνάμεις ὑπεστήριξαν καὶ πάλιν τὰς διαμαρτυρίας τοῦ πάπα. Τὸ σχέδιον ἐγκατελείφθη. Ἡ Γαλλία προέτεινε ἐπιτροπὴν ἐπιτροπὴν ἐπιτροπὴν ὑποδιηρέετο εἰς δύο ὑποεπιτροπὰς, ὀρθόδοξον καὶ καθολικὴν. Τὴν πρότασιν ταύτην, εὐνοϊκὴν πρὸς τὰ γαλλικὰ συμφέροντα, κατεπολέμησεν ἡ Ἰταλία. Ἡ συνεννόησις κατέστη ἀδύνατος, καὶ τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν τῇ 4 Ὀκτωβρίου 1922 παρέρριψε τὸ ζήτημα τῶν Ἁγίων Τόπων εἰς τὰς οὐκείας Κυβερνήσεις πρὸς ἐξέτασιν.

Ὁ πάπας, ὡς ἐγράψαμεν ἤδη, θεωρεῖ τὸ ζήτημα ἐπιγόνον καὶ προσπαθεῖ δι' ἰδιαιτέρων πρὸς τὴν Βρετανικὴν Κυβέρνησιν διαπραγματεύσεων νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα συμφώνως πρὸς τὴν καθολικὴν ἄποψιν ἐπὶ ζήτημα ἡμῶν τῶν ὀρθοδόξων τὸ ζήτημα θὰ ἀπασχολήσῃ ἐκ νέου τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν. Ἐν τῷ μεταξύ αἱ παρουσιαζόμεναι δυσχερεῖαι θὰ λύωνται τῇ ἐπεμβάσει τοῦ ὑπάτου Ἀγγλοῦ Ἀρμοστοῦ ἐν Παλαιστίνῃ. Τὸ ἑλληνορθόδοξον Πατριαρχεῖον ὀνομάζεται εἰς τὸ ἐπίσημον ἔγγραφον τῆς ἐπιτροπῆς Κυβερνήσεως ἀπλῶς ὀρθόδοξον. Αἱ ἐσωτερικαὶ ἐριδες ἐξακολουθοῦν. Ποῖος θὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ἄποψιν τῶν ὀρθοδόξων καὶ τὰ αἰωνόδια δίκαια τῆς Ἀγιοτατατικῆς Ἀδελφότητος;

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

ε' Δειτουργία Κατηχ. Σχολείων

Δὲν πρέπει νὰ μᾶς φανῇ ὑπερβολικὴ ἢ πληροφορία, ὅτι τὰ ποικιλώνυμα, ἀντίχριστα, ἢ μισόθεα συστήματα ἐργάζονται συστηματικῶς, ἀδιακόπως καὶ πυρετωδῶς, ὅπως κρημνίσωσι τὴν θρησκείαν τοῦ Χριστοῦ, ὅστις ἐγγυᾶται τὴν εἰρηνικὴν διαβίωσιν τῶν ἀνθρώπων. Ἐντεῦθεν οἱ κομμουνισταί, ἐκεῖθεν οἱ ὕλισται, προσέειπεν οἱ κατ' ὄνομα θεολόγοι τῆς Εὐρώπης, προσπαθοῦσι δι' ἐφημερίδων, περιοδικῶν, λαϊκῶν συγγραμμάτων καὶ δι' ἐπιλέκτων μελῶν, ἐχόντων τὸ χάρισμα τῆς πειθοῦς, ἐξαπολυομένων διὰ προπαγανδιστικούς σκοπούς, ἐπιχειροῦσι, λέγω, νὰ διαδώσωσι τὰς ἀνατρεπτικὰς ἰδέας αὐτῶν, μετὰ θέρημης ἀξιοθαυμάστου καὶ φανατισμοῦ ὑπερβολικοῦ. Πάντα δὲ ταῦτα τὰ συστήματα θεωροῦσιν ὡς ἐμπόδιον τῆς ἐξαπλώσεως τῶν τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν, καὶ διὰ τοῦτο κύριος στόχος αὐτῶν ἀείποτε εἶναι αὕτη ἡ τέχνη αὐτῶν εἶναι τοιαύτη, ὥστε πείθουσι πλείστους ἐκ τῶν ἀδιαφόρων. Ἐπαφελούμενοι δὲ παρεκτροπῶν τινῶν ἐνίων χριστιανῶν καὶ διαστρέφοντες πολλὰ διδάγματα τοῦ Εὐαγγελίου,

παριστάνουσιν ὅτι ὁ χριστιανισμὸς ἐχρεωκόπησε καὶ δὲν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς μοχλὸς τῆς ἀναγεννήσεως καὶ τοῦ ἠθικοῦ καταρτισμοῦ τῆς ἀνθρωπότητος. Ἐντεῦθεν δὲ κατορθώνουσι νὰ ἔχωσι πολλοὺς ὁταδοὺς εἰς ὅλους τοὺς κλάδους καὶ παρὰ τοῖς ἀνωτέροις ὑπαλλήλοις, καὶ παρὰ τοῖς διδασκάλοις, ἀξιωματικοῖς, δικασταῖς, ἢ σχεδὸν εἰπεῖν δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος, τὸν ὁποῖον νὰ μὴ προσκαθοῦσι νὰ δηλητηριάσωσι εἴτε ἐν ὅλῳ, εἴτε ἐν μέρει. Τὸ δὲ παράδοξον εἶνε τοῦτο· ὅτι, καίτοι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν διαφωνοῦσιν ὡς πρὸς τὸς γνώμας, ὅταν ὅμως τύχῃ νὰ ὁμιλήσωσι περὶ Χριστιανισμοῦ, συσσωματοῦνται ὅλοι καὶ πλήττουσιν ἠνωμένοι μὲ τὰ φαρμακερὰ αὐτῶν βέλη.

Ἴδου λοιπὸν πρὸς τί ἔχει νὰ παλαίσῃ ἡ Ἐκκλησία καὶ διατί ὀφείλει νὰ συσσωματωθῇ καὶ ὄχι μόνον ν' ἀμυνθῇ, ἀλλὰ καὶ συστηματικῶς νὰ ἐργασθῇ πρὸς διασκέδασιν τῆς πλάνης καὶ ἐξάπλωσιν τῶν σωτηρίων ἀρχῶν τοῦ Εὐαγγελίου. Πρὸ παντός δὲ ὀφείλει ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία νὰ στρέψῃ τὴν προσοχὴν αὐτῆς εἰς τὸν χριστιανικὸν καταρτισμὸν τῶν παιδῶν, τὴν νέας γενεᾶς, χωρὶς, ἐννοεῖται, νὰ χαλαρώσῃ τὰς προσπαθείας αὐτῆς πρὸς στήριξιν τῶν κυμαινομένων, ἀνάσωσιν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ προαγωγὴν τῶν εὐσεβῶν. Καὶ θὰ ἐπιτύχῃ τὸν ἠθικὸν καὶ θρησκευτικὸν καταρτισμὸν τῶν παιδῶν, ἐὰν ἰδρυθῶσιν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερα Κατηχητικὰ Σχολεῖα ἐν Ἑλλάδι ὁμοιομόρφως λειτουργοῦντα ὑπὸ τὴν ἄγρυπνον ἐπίβλεψιν τῆς Ἱ. Συνόδου, δι' ἰδιαιτέρου τμήματος, ἰδρυομένου ἐπὶ τούτῳ ἐν τοῖς Γραφείοις αὐτῆς.

Διὰ τοῦτο θὰ ἦτο καλόν, ἵνα συστηματικῶς, εὐμεθόδως, καὶ ὁμοιομόρφως λειτουργήσωσι τὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα, ἢ δὲ Ἱερά Σύνοδος ἀναθέσῃ εἰς ἕνα εἰδικὸν θεολόγον, ἐργασθέντα ἐν Κατηχ. Σχολείοις, τὴν ἐκπόνησιν ὁδηγοῦ, ἀφοῦ πρότερον χαράξῃ αὐτῇ τὰς κυριωτέρας γραμμὰς τῆς δράσεως αὐτοῦ. Ὅπως δὲ γείνη ὅσον τὸ δυνατὸν ἀριώτερος ὁ ὁδηγός, ἐπάναγκες θεωροῦμεν ἵνα τὸ σχέδιον θέσῃ ὑπὸ τὴν κρίσιν πάντων τῶν συστησάντων Κατηχ. Σχολεῖα διὰ νὰ ἐπιφέρωσιν ἐπ' αὐτοῦ τὰς γνώμας ἐν ἰδιαιτέρῳ αὐτῶν σημειώματι, εἴτε προσθέτοντες, εἴτε ἀφαιροῦντες, εἴτε διαρρυθμίζοντες. Κατόπιν δὲ ὁ ὁδηγὸς οὗτος, ἐκτυπούμενος δαπάναις τοῦ Γεν. Ἐκκλησι. Ταμείου, νὰ ἀποσταλῇ εἰς τὰς κεντρικωτέρας Ἐκκλησίας, αἵτινες νὰ ὑποχρεωθῶσι νὰ ἐμβάσωσι τὸ ἀντίτιμον, δι' ἐγκυκλίου δὲ νὰ ἀπαιτήσῃ ὅπως ἀνὰ τρίμηνον ὑποβάλληται ἐκ μέρους τῶν κατηχητῶν ἐκθεσις ἀναγράφουσα τὴν διδαχθεῖσαν ὕλην, καὶ ἀναφέ-

ρουσα τὰς ἐπιχωριαζούσας κακίας καὶ ἐπιζητούσα τὰς καταλλήλους ὁδηγίας.

Τί δὲ πρέπει νὰ γίνῃ ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ; Θὰ ἦτο ὠφελιμώτατον εἶναι ἡ Ἱερά Σύνοδος ἔδιδεν ἐντολὴν εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἱεροκλήρυκας, ὅπως συστήσωσι Κατηχ. Σχολεῖα καὶ προγυμνάσωσι τοὺς μᾶλλον ἀντιλαμβανομένους καὶ εὐπαιδευτούς ἱερεῖς. Ἐλλείψει δὲ τούτων νὰ παρακληθῶσιν οἱ λαϊκοὶ θεολόγοι διὰ μέσου τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν καὶ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν αὐτῶν νὰ ἰδρυνθῶσι Κατηχ. Σχολεῖα κατ' ἀρχὰς μὲν εἰς τὰς ἔδρας τῶν Μητροπολιτῶν, κατόπιν δὲ νὰ ἐξαπλωθῶσι εἰς τὰ πλησιόχωρα μέρη ὅπου εἶναι δυνατόν καὶ ὑπάρχουσιν εὐπαιδευτοὶ ἱερεῖς καὶ σεμνοπρεπεῖς. Διότι ἐν περιπτώσει βλάβης ἢ ἀδιαφορίας, καλλίτερον εἶνε νὰ μὴ συστηθῇ Κατηχ. Σχολεῖον.

Κλείοντες τὴν παροῦσαν μελέτην, εἰς τὴν ὁποίαν ἴσως νὰ ἐπανελάθωμεν διατυποῦντες ὑποδειγματικὰς κινὰς διδασκαλίας Κατηχ. Σχολεῖων, ἐπικαλούμεθα τὴν θεῖαν στοργὴν τοῦ Κυρίου, ἵνα καὶ πάλιν εὐλογησῇ τὰ παιδιά ὅπως ἀποβῶσιν οἱ ἐπίγειοι ἄγγελοι ἡμνηταὶ τῆς μεγαλοσύνης Αὐτοῦ.

[Τέλος]

Σ. Γ. Α.

ΦΑΚΙΡΙΚΑ ΤΕΡΑΤΕΥΜΑΤΑ

Ὁ Μακαρ. Μητροπολίτης Ἀθηνῶν, πληροφορηθεὶς ὅτι ὁ ἐπὶ γελοῖαις τερατείαις αὐτοδιαβοθηεὶς ἐν Ἀθήναις φακίρης Ταχρά βέης ἐτοιμάζεται νὰ ἐπιδείξῃ δημοσίᾳ ἐν ἀναπεπταμένῳ χώρῳ καὶ ἐπὶ μακρότερον χρόνον ταφήν του καὶ μετ' αὐτὴν δέθεν ἀναδίσωσιν, διεργμηγῶν δὲ τὸ φρόνημα τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ, ἐξεγερμένου διὰ τὴν προφανῆ τοῦ φακίρου τούτου προπέτειαν καὶ προσβολὴν τῆς κοινῆς συνειδήσεως, διεθίδασσε πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα τῶν Πρωτοδικῶν ἔγγραφον, δι' οὗ, ἐπιστῶν τὴν προσοχὴν αὐτοῦ εἰς τὸ πρᾶγμα, παρακαλεῖ ὅπως προληφθῇ ἢ ἐπιβλαθῇ καὶ προσδλητικῇ διὰ τὸν λαὸν ἐπίδειξις αὐτῆ τοῦ γνωστοῦ τούτου ὑπνωτιστοῦ, ὅστις, «μὴ ἀρκούμενος εἰς ὅσα δημοσίᾳ παρουσιάζει ὑπνωτιστικὰ φαινόμενα, ἐν οἷς καὶ τὸ τῆς ὀλιγοδέκτου ὑπὸ τὴν ἄμμον ταφῆς του, ζῶντος, διακηρύττει ἤδη, ὅτι, διατελῶν ἐν τῇ παρὰ τοῖς Φακίραις ἀυτορμῆτῳ ἐκστατικῇ καὶ ἀπυνηδῆτῳ ἰδιότητι τῆς «καταληψίας», καθ' ἣν αὐτοβούλως κατακρατεῖ ἐν ἀδρανείᾳ τὴν λειτουργίαν τοῦ σωματικοῦ ὀργανισμοῦ, μέλλει νὰ ταφῇ ἐπὶ μακρότερον χρονικὸν διάστημα ἐν τῷ χώρῳ τοῦ Σταθίου ἢ ἄλλοῦ που, πρὸς τρανωτέραν ἀπόδειξιν τῆν φακίρικῆς τῆς ἰκανότητος ταύτης».

Ἄλλ' ἂν τοῦτο—γράφει περαιτέρω ὁ Μακαρ. Μητροπολίτης—δὲν ἀποτελῇ διὰ τὴν ἐλληνικὴν κοινωνίαν φακίρικὴν ἀσχημίαν, ἀποτελεῖ ὅμως ἀπερίφραστον ἀσέβειαν κατὰ τῶν στοιχειωδεστέρων κρατουσῶν θρησκευτικῶν ἀρχῶν καὶ πεποιθήσεων, τὰς ὁποίας κατ' ἀντικρυς ἔρχεται νὰ προσβάλῃ ὁ ἐκμεταλλεὺς τῆς φακίρικῆς τοῦ ἰδιότητος ὑπνωτιστῆς.

Ἐφ' ὅσον τὸ φαινόμενον τῆς ταφῆς τοῦ ἐν λόγῳ φακίρου ἔχει ὡς βάσιν τὴν παρὰ φακίραις ἀπαντῶσαν ἰδιότητα τῆς ἐξ αὐθοποβολῆς «καταληψίας», ὡς καὶ ὁ ἴδιος διακηρύττει, μηδὲν δικαιολογουμένης ὑπὸ ἐπιστημονικῶν λόγων, ἀλλ' ἐξ ἀπλῆς φυσιολογικῆς ἐκτροπῆς, εἶναι πάντῃ βλαβερὰ ἢ διὰ πειραμάτων ἀπόδειξις ταύτης εἰς τὴν λαϊκὴν συνείδησιν, μὴ δυναμένη νὰ δικαιολογήσῃ τὰ φαινόμενα ταῦτα, εἰμὴ ὡς προερχόμενα ἐξ ὑπερφυσικῆς τινὸς δυνάμεως τοῦ φακίρου, τὴν ὁποίαν οὗτος, καλῶς ποιῶν, δις ἤδη ἐμφανισθεὶς πρὸ τοῦ περιέργου κοινῶ καὶ δημοσίᾳ ἀπεκλήρυσεν.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει. ὁ Μακαρ. Μητροπολίτης παρακαλεῖ τὸν κ. Εἰσαγγελέα ὅπως διὰ λόγους δημοσίας τάξεως καὶ ἡσυχίας ἀπαγορεύσῃ κατηγορηματικῶς εἰς τὸν ἐν λόγῳ φακίρην τὴν κατὰ τὸν ἐπαγγελλόμενον τρόπον τῆς ταφῆς του ἐπίδειξιν τῆς ἐξ αὐθοποβολῆς καταληψίας, ἥτις, ἀποτελοῦσα ἰδιότητα διὰ τοὺς φακίρας μόνον, οὐδαμοῦ ἀλλαγῶ ἀπαντᾶται, καθ' ὅσον τὴν ζωὴν τῶν φακίρων διέπουσιν ἕξεις μοναδικῆς φυσιολογικῆς ἐκτροπῆς, μὴ δυνάμεναι βεβαίως νὰ μετεγισθῶσι δι' ἀπλῆς πειθοῦς εἰς τὸν πεπολιτισμένον κοινωνικὸν ὀργανισμόν, δι' οὗ τρόπου ἐπιδιώκει ὁ ἐν λόγῳ φακίρης, ἀποβλέπων προδήλως εἰς ἀπλὴν ἐξ ὑφαρπυγῆς τοῦ διαφέροντος τοῦ κοινῶ κερδοσκοπίαν.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

§§ Σύμπας ὁ πεπολιτισμένος κόσμος ἠσθάνθη ἀποτροπιασμὸν ἐπὶ τῷ ἀδικαιολογητῷ πραξικοπήματι τῆς Ἰταλίας κατὰ τῆς Κερκύρας, ἀπανταχοῦ δὲ ἡ κοινὴ γνώμη ἐξηγέρθη μετ' ἀγανακτήσεως κατὰ τῆς ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς καταχρήσεως δυνάμεως ἐναντίον ἔθνους μικροῦ, ἐξηντλημένου, ἀλλὰ καὶ μηδὲν ἀδικήσαντος κατ' οὐσίαν. Παρὰ τὴν παράφορον ὅμως συμπεριφορὰν τῆς Ἰταλίας πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἡ τελευταία κατώρθωσε νὰ συγκερατηθῇ ἐν τοῖς ὀρίοις τῆς εὐγενοῦς ἀξιοπρεπείας, καίπερ δ' αἰμάσσων ἐξ ὀδύνης ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν ἐξετράπη τῆς εὐπρεπείας, καὶ ἐν τούτῳ διδάσκων τοὺς ἀντιπάλους τὴν ἀρετὴν τῆς ἐν τῷ μέτρῳ αὐτοσυγκρατήσεως.

§§ Ὁ ἑλληνικὸς τύπος, ἀναδραμῶν εἰς ὄχι καὶ πολὺ ἀπομεμακρυσμένου παρελθόν, ὑπέμνησε τὴν ἀπαρα-

δευγμάτιστον στοργήν και ἀγάπην και συμπάθειαν, μεθ' ὧν οἱ Ἕλληνας, και ἰδιαιτέρως οἱ Κερκυραῖοι, ἐξένισαν και περιέβαλψαν ἄλλοτε διωκομένους τοὺς γείτονας Ἴταλοὺς και ἐβοήθησαν αὐτοὺς εἰς ἀνάκτησιν τῆς ἐλευθερίας των, ἐφ' ᾧ και ἐξέφραζον οὗτοι τότε πρὸς τοὺς εὐεργέτας τὴν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην των. Ματαία ὑπόμνησις. Ἡ μελισταγῆς γλώσσα τῆς εὐγνωμοσύνης εὐκόλως μεταβάλλεται εἰς ρομφαίαν αἰμόφυρτον ὅταν ἄλλως τὸ συμφέρον ὑπαγορεύῃ.

§§ Ἴδου και εὐεργετικῆς εὐποιίας ὁάσεις ἐν ταῖς αὐχμηραῖς ἐρήμοις τῆς ἀσκόπου και ἐγκληματικῆς σπατάλης. Ἐν Αἰδηψῷ κυρίαί και δεσποινίδες φιλόανθρωποι, ἀντὶ νὰ παρακάθηται περὶ τὴν τράπεζαν τοῦ ἐννόμου χαρτοπαιγνίου, συλλέξασαι ποσὸν οὐκ εὐκαταφρόνητον παρὰ πολλῶν ἐκεῖ παραθεριζόντων, διένειμαν εἰς τοὺς πρόσφυγας. Καὶ ἐν τῷ τόπῳ τῶν ἐπὶ ἀπωλείαις ὀλοκλήρων πολλάκις περιουσιῶν ἐκφυνομένων ἀρῶν και ἀναθεμάτων τῶν θυμάτων τοῦ χαρτοπαιγνίου, ἠκούσθησαν ἰλαραὶ αἱ θερμαὶ εὐχαὶ και εὐλογίαι τῶν ὑπὸ τῶν εὐγενῶν κυριῶν εὐεργετηθέντων.

§§ Εἶνε ἀξία πολλῆς τῆς φιλοσόφου μελέτης ὅσα ἀπὸ τῶν πραγμάτων διαπιστοῦνται περὶ τῆς χυδαιότητος τῶν νεαρῶν βλαστῶν τῶν ὀψιπλούτων τῆς τελευταίας παγκοσμίου πολεμικῆς ἀνεμοζάλης. Ἄλλοτε ποτε οἱ πλούσιοι γυμνασιόπαιδες μετ' ἄλλους συμπαθείας προσβλέποντες πρὸς τὴν ἀνέχειαν τῶν πτωχῶν συμμαθητῶν των, ἀπὸ ἀνατροφῆς ἀληθῶς εὐγενοῦς προσεπάθουν νὰ μὴ γίνεται ἐκδηλος ἡ πρὸς τοὺς ἀντίθεσις. Σήμερον ἡ χυδαιότης τῆς νεοπλουτικῆς ἀγορικίας στομφωδῶς εἰσελαύνει και εἰς τὰς αὐλὰς τῶν σχολείων μεθ' ὅλης τῆς βαναυσότητος και ἐπιδεικνύει ἀλαζονικῶς τὸν χρυσὸν και τὴν μέταξαν εἰς τὰ τέκνα τῶν ἐντίμων και εὐγενῶν πτωχῶν. Καλοῦνται οἱ παιδαγωγοὶ νὰ προσέχωσι.

§§ Ἡ κατὰ τὰ τελευταία ταῦτα ἔτη σφόδρα ἐκρυθμὸς ἐν Ρωσίᾳ πολιτειακῇ κατάστασις (ἐπόμενον ἦτο νὰ ἐπιδράσῃ και ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας. Τὸ χάος δέ, εἰς ᾧ ἠγαγεν αὐτὴν ὁ μπολσεβικὸς κινεῶν, ἐπὶ μᾶλλον φαίνεται ἐπιδεινούμενον ἐκ τοῦ ἀνταγωνισμοῦ τῶν μερίδων τῆς «Ζώσης Ἐκκλησίας» και τοῦ Πατριάρχου Τύχωνος, ἐὰν δὲ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐπὶ τῶν πραγμάτων ἔχει λόγον και ἡ ἔξω τῆς Ρωσίας ἐν Σερβίᾳ συγκεκροτημένη Ρωσικὴ Ἱεραρχία, δυσκόλως θὰ ἐπέλθῃ μεταξὺ τῶν τριῶν τούτων κλάδων συνεννόησις. Διὰ τοῦτο δὲν εἶνε ἀπίθανον ἡ ὀρθόδοξος Ρωσία νὰ καταφύγῃ και αὐθις εἰς τὰ πρεσβυγενῆ τῆς Ἀνατολῆς Ὀρθόδοξα Πατριαρχεῖα εἰς ἐπίτευξιν τῆς γαλήνης, ὡς και ἄλλοτε ἐπὶ Πατριάρχου Νίκωνος

και ἠγεμόνος Ἀλεξίου Μιχαήλοβιτς (1668).

Τ. Γ. Ἦσαν ἤδη ἐστοιχειοθετημένα τὰ ἀνωτέρω, ὅτε ἀνέγνωμεν τηλεγραφικὴν ἐκ Πέραν Κων)πόλεως εἶδησιν, καθ' ἣν «ἀναμένεται ἐκ Ρωσίας ἀντιπροσωπεῖα ἐκ κληρικῶν ὅπως ἐκθέσῃ εἰς τὸ Πατριαρχεῖον τὴν θέσιν και τὰς ἀπόψεις τῆς νέας Ρωσικῆς ἐκκλησίας. Θὰ παρακληθῇ ὁ Πατριάρχης ὅπως μεταβῇ εἰς Μόσχαν νὰ προαδρεύσῃ ἐκκλησιαστικοῦ συνεδρίου, τὸ ὁποῖον θὰ λύσῃ τὰς μεταξὺ τοῦ κλήρου διαφορὰς. Ὁ ἐν Μόσχᾳ Πατριαρχικὸς ἀντιπρόσωπος εἰς ἔκθεσίν του ὁμιλεῖ ἐκτενῶς περὶ τοῦ συγκροτουμένου συνεδρίου».

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Ἀπὸ τῆς προσεχούς Δευτέρας ἄρχεται ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῶν τακτικῶν αὐτῆς συνεδριῶν μετὰ τὴν ἐνώπιον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως γενεμισμένην διαβεβαίωσιν.

—Ὁ Καρδινάλιος Σεβ. Dubois, Ἀρχιεπίσκοπος Παρισίων, ἀπαντῶν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Μακαρ. Μητροπολίτου εἰς τὸ συνοδικὸν τηλεγράφημα διαμαρτυρίας ἐπὶ τῇ ὑπὸ τῶν Ἴταλῶν προσβολῇ τοῦ δικαίου και τοῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ, ἀγγέλλει ὅτι ἀνεκίνωσε τὸ τηλεγράφημα τοῦτο ὅπου δεῖ, εὐχόμενος δ' ὑπὲρ εἰρηνικῆς λύσεως τοῦ ἀναφύεντος ζητήματος, διαβιβάζει πρὸς τὴν Α. Μ. τὰς προσήσεις του.

—Παρακλήθησαν τηλεγραφικῶς οἱ Σεβασμ. Μητροπολίται, ὅπως διατάξωσιν (να τὴν 19)1 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. μετὰ τὴν Θ. Λειτουργίαν τελέσωσιν ἐν ἡσασιν τοῖς Ι. Ναοῖς ἐπιμνημοσύνας δεήσεις ὑπὲρ τῶν ἐν Κερκύρα θυμάτων.

—Ὡσαύτως ἐκοινοποιήθη τηλεγραφικῶς τοῖς ἀνὰ τὸ Κράτος Σεβασμ. Μητροπολίταις Ἐγκύκλιος τῆς Ἐπαναστάσεως περὶ τελέσεως ἐπιμνημοσύνων δεήσεων τῇ 9 Σεπτεμβρίου (ν. ἡμ.), ἡμέρα τῆς ἐκκνώσεως τῆς Σμύρνης ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Στρατοῦ, ὑπὲρ τῶν πεσόντων ἐν Μ. Ἀσίᾳ ἀξιωματικῶν και ὀπλιτῶν, ὡς και τῶν σφραγισθέντων ἑλυτρώτων ἀδελφῶν ἡμῶν.

—Διὰ Β. Διαταγμάτων ἐνεκρίθησαν ἀποφάσεις τῆς Ι. Συνόδου και τῶν Ἐπισκοπικῶν Δικαστηρίων κατὰ τῶν ἐξῆς ἱερέων: Θεοδοσίου Παπακωνσταντίνου Ἀθηνῶν, Κωνσταντίνου Τριανταφύλλου Καρυστίας, Φωτίου Τρσούνη Πατρῶν, Εὐαγγέλου Λιγγόνη Ἀκαρνανίας, Χρίστου Βάγια Πατρῶν, Κωνσταντίνου Σταθοπούλου και Περικλέους Καρβούνη Φωκίδος, Χαραλάμπους Παπακωνσταντίνου Ναυπακτίας και τοῦ μοναχοῦ Ἱγνατίου Καρανδρέου Φωκίδος.

—Ἀνεκινώθη τῷ Σεβασμ. Μητροπολίτῃ Τριφυλίας και Ὀλυμπίας, ὅτι διὰ Β. Δ. συνιστάται Ἐπισκοπικὸν Γραφεῖον ἐν τῇ Ἱ. Μητροπόλει αὐτοῦ.

—Ἐχορηγήθη μηνιαία ἄδεια τῷ Σεβασμ. Μητροπολίτῃ Τρίκκης και Σταγῶν πρὸς μετάβασιν εἰς Λουτράκιον.

— 'Ανεκρινώθη τῷ Γεν. 'Εκκλησ. Ταμείῳ ἡ ἐκλογή τοῦ ἱερομ. Νικ. Τριανταφύλλου ὡς συμβούλου τῆς Ι. Μονῆς Μ. Σπηλαίου (Καλαβρύτων).

— Διὰ Β.Δ. ὑπήχθησαν εἰς τὸ Γεν. 'Εκκλ. Ταμεῖον τὰ ἐξῆς ἐξωκλήσια: Παναγίας 'Οδηγητρίας «Νεραντζιωτισσῆς» 'Αθηνῶν, 'Ιωάννου Καλοκτένους 'Θηβῶν καὶ 'Ελειστρίας Μεσσηνίας.

— 'Ανεκρινώθη τῷ Σεβ. Μητροπολίτῃ Θεσσαλιώτιδος, ὅτι ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ 'Υπουργείου ἢ ὑπὸ τῆς Ι. Συνόδου χορηγηθεῖσα ἀδεία εἰκοσαήμερου ἀπουσίας τῷ 'Ιερικῆρῳκῳ Ἀδελφῷ Ἀρχιμ. 'Ιωσήφ Παπαδήμα.

ΓΕΝΙΚΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ

Μετὰ τὴν γενομένην διαμαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ν. Διατάγματος, καθ' ἃ αἱ ἐπὶ δημοπρασιῶν ἄνω τῶν 50,000 δραχμῶν ἀποφάσεις τοῦ Γενικοῦ 'Εκκλησιαστικοῦ Ταμείου θὰ προσελάβανον κῆρος μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ 'Υπουργείου ἐπὶ τῶν 'Εκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας 'Εκπαιδεύσεως, τὸ ἐν λόγῳ Ν. Διάταγμα ἀπεσόρθη, μὴ δημοσιευθὲν ἐν τῇ 'Εφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως. 'Επομένως παραμένει ἀμετάβλητος ὁ ἐν ἰσχύϊ νόμος περὶ Γενικοῦ 'Εκκλησιαστικοῦ Ταμείου.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

Ὁ Μακ. Μητροπολίτης διελθὼν τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν διὰ τῆς Σερβικῆς Πρεσβείας ἐξέφρασε τὰ συγχαρητήρια τῆς 'Εκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ γεννήσει Διαδόχου τοῦ θρόνου τῆς 'Ρωσσοβλαβίας.

— Ὁ Πρόεδρος τῆς 'Αμερικανικῆς Περιθάλψεως τῆς Ἑγγὸς Ἀνατολῆς ἐπισκεψθεὶς τὸν Μακ. Μητροπολίτην ἐζήτησε τὴν ἀντίληψιν τῆς 'Εκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐν τῷ ἔργῳ τῆς θρησκευτικῆς μορφώσεως τῶν ὑπ' αὐτῆς προστατευομένων ὄρφανῶν προσφυγοπαίδων, ἀνερχομένων εἰς 14 000. Ὁ φιλόθρωπος Ἀμερικανὸς ἐτόνισεν, ὅτι ἐπιθυμία τῆς Περιθάλψεως εἶναι νὰ διδασχθῶσιν οἱ παῖδες λεπτομερῶς καὶ ἀκριβῶς τὰ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ νὰ ἐκκλησιασίζωνται τακτικῶς. Ἐζήτησε δὲ εἰδικὸς Καθηγητὰς τῶν θρησκευτικῶν.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Ναυπλίου, ὅτι δυνάμει τοῦ νόμου 2677 ἀπὸ τοῦ ἡδὴ ἀρξάμενου σχολικοῦ ἔτους 1923—1924 θὰ λειτουργήσῃ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ 'Εκκλησιαστικὴ Προπαρασκευαστικὴ Σχολή, ἧς τὰ μαθήματα ἀρξόνται τακτικῶς ἀπὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΡΙΦΥΛΙΑΣ

Διὰ Β.Δ. ἀπὸ 22 Ἀγούστου αἱ ἐνορίαι τῶν χωρίων τοῦ τέως Δήμου Δωρίου Ἄνω Ψάρι καὶ Κάτω Ψάρι συμπύσσονται εἰς μίαν τοιαύτην, τρεποποιουμένου τοῦ οἰκείου Β.Δ., συμφώνως πρὸς τὸ γ' ἐδάφ. τοῦ 11 ἀρθροῦ τοῦ νόμου 'ΓΦΨ'.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΙΝΟΥΣΙΑΣ

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Γερμανὸς τῇ 6 Ἀγούστου π. ἡ. ἐλειτούργησε καὶ ἐδίδαξεν ἐν τῷ 'Ι. Ναφ Ζευγαλατιοῦ-Κοροθίου. Ἀπὸ δὲ τῆς 10 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐξελθὼν εἰς δεκαπενθήμερον περιόδειον ἀνὰ τὴν Κυνουρίαν ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ἐν Τυρῶ-Διμναίων, ἐν τῇ 'Ι. Μονῇ Ὁρθοκωστῆς, ἐν Ἀγ. 'Ιωάννῃ-Θυρέας καὶ ἐν τῇ Μονῇ Μαλεβῆς, ἐπίσης πανηγυρικῶς.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΓΥΘΙΟΥ-ΟΥΓΙΛΑΟΥ

Μετὰ μεγάλης ἐπισημότητος ἐτελέσθησαν ἐν Γυθείῳ ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γυθείου καὶ Οἰτόλου κ. Λιονουσίου τὰ ἐγκαίρια τοῦ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγ. Γεωργίου τιμωμένου μητροπολιτικοῦ ναοῦ, ἐπαυξηθέντος πρὸς Α. καὶ ἐπεκταθέντος εἰς τὸ διπλάσιον χάρις εἰς τὴν γενναίφρονα ἐπὶ μνήμῃ τῆς μακαρίτιδος μητρὸς τῶν Ἀδαμαντίας ἐκ 45,000 δραχ. δωρεῶν τῶν εὐσεβῶν ἀδελφῶν Α. καὶ Ν. Ἀργυράκη καὶ εἰς τὴν ἐπιθεῖαν εὐλάβειαν τοῦ ἐργατικοῦ κόσμου Γυθείου, διὰ τῆς προσωπικῆς αὐτοῦ ἐργασίας συνετελέσαντος εἰς τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου. Οὕτω διαρρηθῆναι καὶ μεγαλυνθῆναι ὁ ναὸς ἐγένετο τριτοπύσσεται, ὡς τιμωμένος νῦν καὶ ἐπ' ὀνόματι τῆς Χρυσοφεισίσης καὶ τῆς ἁγ. Παρθένου. Πᾶς ἐπαινος καὶ πᾶσα τιμὴ ὀφείλεται εἰς τε τοὺς δωρητὰς ἀδελφοὺς καὶ τοὺς καλοὺς ἐργάτας τοῦ Γυθείου, παρασχόντας ἑαυτοὺς ὑπόδειγμα θεαρίστου διαθέσεως τοῦ πλοῦτου καὶ τῆς ἐργασίας τῶν.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ

Ἐν ταῖς ἐν Ζακύνθῳ ἐαδιδομέναις καλαῖς «Μούσαις» ὁ ἱδρυτὴς αὐτῶν κ. Ζώης ἀναφέρει ὅτι ἀνεκάλυφεν ἔγγραφο, ἐξ οὗ ἐμφαίνεται ἡ τέως ἀγνωστομένη οἰκία, ἐν ἣ ἐγεννήθη ὁ πολιόχος τῆς νήσου ἅγιος Διονύσιος. «Τὸ ἔγγραφο τοῦτο εἶνε συμβόλαιον συνταχθὲν τῇ 3 'Ιανουαρίου 1546, ἐν δῆλον ὅτι ἔτος πρὸ τῆς γεννήσεως τοῦ 'Ιεράρχου Διονουσίου, ἐμφαίνεται δ' ἐν αὐτῷ, ὅτι ὁ Νούκιος Σιγοῦρος, πατὴρ τοῦ Πολιούχου, κατέχων οἰκίαν ἐν τῷ αἰγιαλῷ... ἀντήλλαξε ταύτην πρὸς ἑτέραν προικίαν τοῦ Ἐμμ. Βλαστοῦ, κειμένην ἐν τῇ συνοικίᾳ τῆς Ὑπεραγίας τῶν Χαριτῶν. Ἡ οἰκία αὕτη, ὅπου ἀμέσως ἐγκατέστη ἡ οἰκογένεια Νουκίου Σιγοῦρου καὶ κατὰ τὸ 1547 ἐγεννήθη ὁ 'Ιεράρχης Διονύσιος, σχεδὸν ἑτοιμότροπος, ἐπωλήθη μετ' ἄλλων σὺνεγγος τοῦ δῆρος Η. Βούτου, παρὰ τοῦ 'Ιω. Σιγοῦρου πτ. Ἀντωνίου καὶ υἱοῦ τοῦ Ἐκτορος.. πρὸς τὸν 'Ιω. Γ. Καυθάνῆλλον, ὁ ὁποῖος καὶ ἀνεκαίνισεν αὐτήν, διατηρηθέντος, κατὰ τὴν ἀνακαινίσιν, τοῦ δωματίου, ἐν ᾧ ὡς ἐκ παραδόσεως ἐφέρετο ὅτι εἶχε γεννηθῆ ὁ ἅγιος Διονύσιος». Ὁ γράφων προτείνει νὰ ἐντειχισθῇ εἰς τὸν οἶκον τοῦτον ἀναθηματικὴ πλάξ, τηρηθῇ δὲ ἄθικτον καὶ τὸ στασίδιον τοῦ ἁγίου ἐν τῇ ἡδὴ εὐτρεπισομένη μονῇ τῆς Θ. Ἀναφωνητρίας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ὁ ἐν Ἀμερικῇ Πατριαρχικὸς Ἐξάρχος Σεβ. Μητροπ. Θυατείρων κ. Γερμανός, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. Ἀλέξανδρος καὶ οἱ δύο νέοι Ἐπίσκοποι Σικάγου καὶ Βασίλων διεβίβασαν πρὸς τὸ Οἶκον. Πατριαρχεῖον κοινὴν ἐκθεσιν, ἐν ἣ διεψηφίσθη διὰ μακρῶν ἢ ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀμερικῆς κατάστασις καὶ ὑποδεικνύονται τὰ δυνάμενα νὰ ἐπιφέρωσι τὴν εἰρήνησιν μέτρα.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Συνεπεῖς τηλεγραφηματος τοῦ Μακαρ. Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. Δαμιανοῦ πρὸς τὸν Μακαρ. Πάπαν καὶ Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας κ. Φώτιον προσπιταίλαντα αὐτῷ δι' εἰδικῶ ἀπεσταλμένου γράμματα, ὁ Μακαρ. Ἀλεξανδρείας ἀπῆλθε σιδηροδρομικῶς εἰς Ἱε-

ροσόλομα. Καί τὸ μὲν περὶ αὐτοῦ λόγος τηλεγράφημα τοῦ Μακ. Πατριάρχου Ἱεροσολύμων πρὸς τὸν Μακάρ. Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας ἔχει ὡδε :

«Εὐλαβέστατος πρεσβύτερος Ἰωάννης ἐπέδοτο ἡμῖν ἀδελφικὰ γράμματα· μετὰ χαρᾶς ἐγνωμεν πόθον ὑμετέρας Μακαριότητος ἔλθειν εἰς Ἀγίαν Πόλιν προσκυνῆσαι πανάγια πασκυνήματα. Πόθῳ πολλῷ καὶ ἀγάπῃ ἀδελφικῇ ἀναμένομεν Αὐτήν. Ἐπιθυμητὴ παρουσία Αὐτῆς ἐνταῦθα χαρᾶς πολλῆς ἐμπλήσει ἡμᾶς καὶ Ἀδελφότητα. Ἀναμένομεν ὑποδέξασθαι Αὐτήν ἀνοικταῖς ἀγκάλαις».

Ὁ δὲ «Πάνταινος» ἐπὶ τῇ εἰς Ἱεροσόλομα μεταβάσει τοῦ Μακάρ. Πάπα, ἐδημοσίευσεν τὸ ἀκόλουθον ἀνακοινωθέν :

«Καὶ λόγῳ ὕψις καὶ πόθῳ εὐσεβείας πρὸς τὰ πανάγια Προσκυνήματα ὁ Μακάρ. Πατὴρ ἡμῶν, Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας, μεταβαίνει, Θεοῦ εὐδοκούντος, εἰς Ἱεροσόλομα, κατὰ προηγηθεῖσαν ἀδελφικὴν συνεννόησιν πρὸς τὴν Α.Θ.Μ. τὸν πατέρα καὶ Πατριάρχην τῆς Ἀγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ καὶ πάσης Παλαιστίνης Κύριον Δαμιανόν».

Ὁ «Πάνταινος» προσθέτει, ὅτι ὁ Μακάρ. Πάπας θὰ παραμείνῃ πιθανῶς ἐν Ἱεροσολύμοις οὐχὶ πλεόντων τριῶν ἐβδομάδων. Τὴν Α.Θ.Μ. συνώδευσαν οἱ Σεβ. Μητροπ. Τριπόλεως καὶ Πηλουσίου κ. Θεοφάνης καὶ κ. Πολύευκτος, εἰς ἀρχιμανδριτῆς καὶ εἰς διάκονος, καὶ ὁ ἱατρὸς Αὐτῆς. Μετὰ τοῦ Μακαριωτάτου ἀνέκαμψεν εἰς Ἱεροσόλομα καὶ ὁ ἐπὶ μικρὸν διατρίψας ἐν Αἰγύπτῳ Σεβ. Ἀρχιεπ. Λύδδης κ. Νικόδημος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Κατ' ἔκθεσιν τοῦ ἐν Μόσχᾳ ἀντιπροσώπου τοῦ Οἴκου. Πατριαρχείου ὁ Μακ. Πατριάρχης Τόχων, παρὰ τὰς ἀποφάσεις τῆς ἐναγῆς συγκροτηθείσης ἐν Μόσχᾳ Τοπικῆς Συνόδου (τῆς «Ζώσης Ἐκκλησίας») καὶ τὴν δι' αὐτῆς καθαιρέσιν αὐτοῦ, προσέθη ἅμα τῇ ἀποφυλακίσει του εἰς τέλεσιν λειτουργιῶν, περιφρονῶν τὰς ἀποφάσεις τῆς ἐν λόγῳ Συνόδου. Ἡ ἀνωτάτη ἐκκλησ. ἀρχή, θεωροῦσα αὐτὸν καθηρημένον, δὲν ἀναγνωρίζει αὐτόν. Οὕτω, κατὰ τὴν ἔκθεσιν, εὐρύνεται τὸ χάος ἐν τοῖς κόλποις τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, δημιουργηθειῶν δύο ἀντιμετώπων καὶ ἀμειλίκτως ἀντιμαχομένων ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν καὶ μεριδῶν, ἑκατέρας θεωρουμένης ὡς τῆς μόνης κανονικῆς ὑπὸ τῶν ὀπαδῶν τῆς. Οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Πατρ. Τόχωνος, ἀποτελοῦντες τὸν πᾶν ὄγκον τοῦ ἐκκλησ. πληρώματος, κατακτῶσιν ὅσημέραι μείζον ἔδαφος. Ὁ κληρὸς τῆς Μόσχας καὶ πάντες σχεδὸν οἱ νοοὶ προσετέθησαν εἰς τὴν μερίδα τοῦ Πατριάρχου, ἀθρόα δὲ καὶ τὰ ἐκκλησ. συμβούλια καὶ

πλήθη πολλὰ προσερχόμενα ἐξαιτοῦνται τὴν ἐφ' οἷς ἡμαρτον συγγνώμην αὐτοῦ. Ἀφ' ἑτέρου ἡ «Ἀνωτάτη Ἐκκλησιαστικὴ Διοίκησις» ἐτοιχοκόλλησεν προκήρυξιν κατὰ τοῦ Τόχωνος καὶ τῆς μερίδος αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν, προσκαλούμενον νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τοὺς κόλπους τῆς «Ζώσης Ἐκκλησίας», ὡς τῆς μόνης κανονικῆς ἐν Ρωσίᾳ Ἐκκλησίας. Πρὸ τῆς τοιαύτης καταστάσεως εὐρεθεὶς ὁ πρὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ ἀνταγωνισμοῦ τούτου ἐκλεγείς ὡς πρόεδρος τῆς «Ἀνωτάτης Ἐκκλησίας. Διοικήσεως» καὶ καθ' ὁδὸν πρὸς τὴν Μόσχαν ταξειδεύων Μητροπολίτης Χερσῶνος καὶ Ὀδησοῦ κ. Εὐδόκιμος, ἀνέκαμψεν εἰς Ὀδησόον, ἀρνούμενος τὴν ἀνατεθείσαν αὐτῷ προεδρίαν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΕΡΒΙΑΣ

Ἡ πρώτη ἀπόφασιν τοῦ νέου ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σέρβου Ὑπουργοῦ ὑπῆρξεν ἡ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἀπόδοσις πάντων τῶν ὑπὸ τῶν κατὰ καιροὺς Σερβικῶν Κυβερνήσεων κατελημμένων ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων πρὸ Ἰδρυσιν εἰδικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου. Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπεξηγηθῇ, ὅτι τὰ ἀποδοθέντα κτήματα ταῦτα δὲν εἶναι μοναστηριακά, ἀλλ' ἐκκλησιαστικά, καθ' ὅτι τὰ καθαρῶς μοναστηριακά κτήματα ἡ Σερβικὴ Πολιτεία θεωρεῖ ἀνέκαθεν ἱερά, ἄθικτα καὶ ἀπαραβίαστα.

— Αὐριον, 16 Σεπτ., συνέρχεται ἡ Σερβικὴ Ἱεραρχία, ὅπως, σὺν ἄλλοις, μελετήσῃ καὶ τὸν νέον Καταστατικὸν Νόμον τῆς Ὀρθοδόξου Σερβικῆς Ἐκκλησίας, βάσιν ἔχοντα τὴν εἰς τὴν ἐλευθερίαν χειραφέτησιν τῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τῆς Πολιτείας. Μεταξὺ τῶν συζητηθησομένων ἐν τῇ Συνόδῳ ταύτῃ τῆς Σερβικῆς Ἱεραρχίας θεμάτων εἶναι, ὡς ἀνεγράψαμεν ἤδη, καὶ αἱ ἀποφάσεις τοῦ ἐν Κωνσταντινῶν συγκληθέντος Πανορθοδόξου Συνεδρίου. Ἐν σχέσει πρὸς ταύτας σύσσωμος ὁ Σερβικὸς ὀρθόδ. Κληρὸς ἀπαιτεῖ τὴν ἄμεσον ἐφαρμογὴν τοῦ νέου ἡμερολογίου καὶ τὸν 6' γάμον τῶν ἐν χρεῖα κληρικῶν.

— Ὁ Σεβ. Ἀρχιδιάκ. Νικόλαος μετέβη εἰς Πράγαν τῆς Τσεχοσλοβακίας, ἐνθεν προσεκλήθη ὅπως ἐμιλήσῃ ἐν τῇ περὶ παγκοσμίου εἰρήνης διασκέψει.

— Ἡ Ἱ. Σύνοδος μετὰ τὴν διακοπὴν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα αὐτῆς τῇ 13 Αὐγ.

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

— Κατ' εἰδήσεις ἐκ Βελιγραδίου, ἐν Ἀγρᾷ συνεληθὸν κατ' αὐτὰς συνέδριον τῶν Κατολικῶν Κροστών ἐνέκρινε ψηφίσματα ὑπὲρ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς Σερβικῆς γλώσσης εἰς τὴν λατρείαν ἐν Κροατίᾳ.

ΕΠΙΟΝΙΣΜΟΣ

Τὸ ἐν Κάρλσμπανδ πρὸ μηνὸς συνεληθὸν Σιωνικὸν συνέδριον ἀπεδέχθη ἀπόφασιν, καθ' ἣν οἱ σημερινοὶ ἐν

Παλαιστίνη ὅροι δὲν εὐνοοῦσι τὴν ἐξασφάλισιν τῆς χρησιμοποιήσεως τῆς χώρας ταύτης ὡς ἐθνικῆς Ἰουδαϊκῆς ἐστίας καὶ ἐγκαταστάσεως ἐν αὐτῇ ἐντολοδόχου Ἰουδαϊκῆς δυνάμεως. Ὡς αἷτια τούτου φέρονται ἀφ' ἐνός μὲν ἢ ἐλάττωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπαλλήλων. ἀφ' ἑτέρου δὲ — τὸ καὶ κυριώτερον — ἢ εἰς περιορισμοὺς ὑπαγωγῆ τῆς μεταναστεύσεως Ἰουδαίων καὶ ἢ μὴ διανομῆ εἰς αὐτοὺς τῶν γαιῶν τοῦ Κράτους.

NEA BIBLIA

[Ἡ "Ἐκκλησία", βιβλιογραφεῖ πᾶν σύγγραμμα, εὖ ἀντίτυπον στέλλεται πρὸς τὴν Διεύθυνσιν].

Ἰωάννου Χάκκιστ, Ἱστορία τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, κατὰ μετάφρασιν καὶ συμπλήρωσιν ΧΑΡΙΑΔΟΥ Ι. ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ, δ. Θ. Τόμος Α'. Ἱστορία τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τῆς Ἀγγλικῆς κατοχῆς τοῦ 1878. Ἐν Ἀθήναις, Τύποις Π. Δ. Σακελλαρίου, 1923. — Ἡ πρὸ δωδεκαετίας καὶ πλέον συντελεσμένη μετάφρασις τοῦ περιοπουδαστοῦ τούτου ἔργου τοῦ Ἀγγλοῦ συγγραφέως σήμερον μόλις κατορθοῦται νὰ ἐκδοθῇ, ἐπικουροῦντος τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ. Κυρίλλου. Καὶ νῦν μὲν ἐξεδόθη ὁ α' τόμος, περιλαμβάνων τὰ τῆς Ἱστορίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς νήσου μέχρι τοῦ 1878. Ἐπακολουθήσουσι δὲ ταχέως καὶ οἱ λοιποὶ δύο, ὧν ὁ μὲν β' θὰ περιλαμβάνῃ τὰ τοῦ ἑσωτερικοῦ βίου τῆς Ἐκκλησίας, περὶ ἐπισκοπῶν καὶ ἐπισκόπων, μονῶν, ἀγίων καὶ ἱερῶν λειψάνων, ὁ δὲ γ' θὰ πράγματεῦται τὰ κατὰ τὴν βίαν ἐπὶ τῆς Φραγκοκρατίας ἐν Κύπρῳ ἐγκαταστάσιν τῆς Λατινικῆς Ἐκκλησίας. Ἐν πολλοῖς ὁ μεταφράστης συμπληροῖ τὸν συγγραφέα ἐπὶ τῇ βάσει ἰδίων μελετῶν καὶ τῆς νεωτέρας φιλολογίας. Ἡ ἐκδοσις ἐγένετο ἐπιμελημένη καὶ ἐπὶ χάρτρου ἀρίστου.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Ἐλασσῶνι Ἰ. Μονῆς Ὀλυμπιωτίσης προκηρῶσει, ὅτι ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως ἐνεργηθησομένην τῇ 23 μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥρα 10—12 π. μ. ἐν Ἐλασσῶνι ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἐλασσῶνος :

- 1) 130 ὀκάδας ἐρίων προβάτων
- 2) 140 » » αἰγείων
- 3) 70 ἐριφίων
- 4) 30 αἰγῶν παλαιῶν
- 5) 3 ἀγελαδων παλαιῶν καὶ δύο θαμαλίων
- 6) 5 χοίρων καὶ 12 χοιριδίων.

Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφεῖῳ Μονῆς.

Ἐν Ἰ Μονῇ Ὀλυμπιωτίσης τῇ 5 Σεπτεμβρίου 1923

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον
Ἀρχ. Θεοφάνης Παπαδόπουλος
Ἀρχ. Νεόφυτος Σαρρῶς
Ἀρχ. Θεοφάνης Μπετσιώτας

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Ἐρηχωρῶ Ἰ. Μονῆς Ἠλία προκηρῶσει, ὅτι ἐκτίθησιν εἰς δημοπρασίαν ἐκποιήσεως ἐνεργηθησομένην τῇ 30)17 τοῦ μηνὸς Σεβρίου ἐ. ἔ., Κυριακῇ ὥρα 10 π. μ., ἐν Ἰστιαίᾳ ἐνώπιον τοῦ Συμ. Ἐμ. Ἀλεξανδρίδου, τρεῖς χιλιάδας (3000) ὀκάδας ἀβράστων ρεθυῶν καὶ τετρακοσίας (400) ὀκάδας ἀρα-

βοσίτου. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφεῖῳ τῆς Μονῆς.

Ἐν Ἰ. Μονῇ Ἠλία τῇ 30ῃ Αὐγούστου 1923
Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον
Ἀρχ. μ. Προκόπιος Γρηγοριάδης
Σεραφεῖμ Καπίστης
Ὀλβιανὸς Πανταζῆς

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἰερᾶς Μονῆς Ὀλυμπιωτίσης (Ἐλασσῶνος)

Προκηρῶσει ὅτι

Τὴν 23 τρέχοντος μηνὸς Σεβρίου ἡμέραν Κυριακῇ καὶ ὥρα 10—12 μ. π. ἐνεργηθήσεται ἐν Ἐλασσῶνι καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπω πλειοδοτικῇ δημοπρασίᾳ ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἐλασσῶνος καὶ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς πρὸς ἐκποίησιν 1) 130 ὀκάδων ἐρίων προβάτων, 2) 140 ὀκάδων αἰγείων ἐρίων, 3) 70 ἐριφίων, 4) 30 αἰγῶν παλαιῶν, 5) 3 ἀγελαδων παλαιῶν καὶ 2 θαμαλίων, 6) 5 χοίρων καὶ 12 χοιριδίων συμφώνως τοῖς ὅροις τῶν σχετικῶν διακηρύξεων τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου κατατεθειμένων εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Μονῆς, ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν.

Ἐν τῇ Ἰερᾷ Μονῇ Ὀλυμπιωτίσης τῇ 5 Σεβρίου 1923.
Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον
Ἀρχ. Θεοφάνης Παπαδόπουλος
» Νεόφυτος Σαρρῶς
» Θεοφάνης Μπετσιώτας

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Λεωνιδίῳ Κυουρίας Ἰ Μονῆς Σιντιγῆς προκηρῶσει, ὅτι ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐξαετοῦς ἐνοικιάσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 7ῃ τοῦ μηνὸς Σεβρίου—ἐ. ἔ., ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥρα 10 π. μ., ἐν Λεωνιδίῳ τὸ ἐν θέσει «Καλάμι», περιβόλιον τῆς Μονῆς. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφεῖῳ τῆς Μονῆς

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Λεωνιδίῳ Κυουρίας Ἰ Μονῆς Σιντιγῆς προκηρῶσει, ὅτι ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐξαετοῦς ἐνοικιάσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 7ῃ τοῦ μηνὸς Σεβρίου ἐ. ἔ., ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥρα 10 π. μ. ἐν Λεωνιδίῳ τὸ ἐν θέσει Μύτη τῆς πεδιάδος Λεωνιδίου περιβόλιον τῆς Μονῆς. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφεῖῳ τῆς Μονῆς.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

«ΘΕΟΛΟΓΙΑ»

Περιοδικὸν ἐπιστημονικὸν σύγγραμμα, ἐκδιδόμενον προνοίᾳ τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου. — Διευθυντῆς Γρηγόριος Παπαμιχαήλ, καθηγ. τοῦ Πανεπιστημίου. — Ἐτησίᾳ συνδρομῆ: ἑσῶτ. δραχ. 50, ἔξῶτ. φρ. χρ. 50 (διὰ τοὺς φοιτητὰς τῆς Θεολογίας δραχ. 25). — Ἐξεδόθη τὸ α' καὶ β' τεῦχος τοῦ ἔτους 1923 ἐκ σελίδων 140. — Διὰ πάσαν αἰτήσιν ἀπευθυντέον: Διεύθυνσιν «Θεολογίας», Ἱερῶν Μητροπόλεων, Ἀθῆνας. — Τὸ περιοδικὸν στέλλεται μόνον εἰς τοὺς ἐγγραφομένους συνδρομητὰς.

Τύποις «Φοίνικος», Σταδίου 38, Ἀθῆναι